

Opråb fra praksis, kære minister!

Af Louise Nabe-Nielsen, cand.pæd.fil, ledelsesmedlem i SOPHIA – tænketank for pædagogik og dannelse

Blogindlæg på folkeskolen.dk

Ved regeringens indtrædelse blev det tidligere Undervisningsministerium omlagt til det såkaldte Børne- og Undervisningsministerium. Glæden var stor, fordi vi nu endelig fik et ministerium, der dels tog daginstitutionsområdet med under sine vinger, dels fremhævede betydningen af overgangene mellem de tre områder: daginstitution, grundskole, ungdomsuddannelse.

Samme forestilling om en sammenhæng mellem de tre områder, fremhævede ministeren igen, da hun fremsatte de første forslag om en Ny Nordisk Skole. Tanken var, at Ny Nordisk Skole skulle forstås som et *'tværgående forandningsprojekt'*, hvor det enkelte barns vej fra børnehave til ungdomsuddannelse bliver set på som en helhed, hvor vejen bliver lettet, fordi der er sammenhæng i tænkning og praksis – og hvor overgangsproblematikkerne bliver minimeret.

Nu er der imidlertid meget, der tyder på, at folkeskolen igen pilles ud af sin sammenhæng, og at man atter justerer og skruer på folkeskolens knapper – helt uafhængigt af daginstitutions- og ungdomsuddannelsesområdet. Er dette tilfældet, er der ikke meget nyt under solen.

I selvsamme forestilling om en Ny Nordisk Skole vægtes praktikerne, fordi forandringerne først og fremmest skal komme *'nedefra'*. Det hedder sig, at projektet skal *'inddrage, begejstre og støtte praktikere til selv at igangsætte forandringer.'* Denne betragtning er både anerkendende og fornuftig – og i øvrigt ganske ny på uddannelsesområdet. Konkret har der været åbnet for *'indspark'* på Ny Nordisk Skoles hjemmeside, ministeren tager rundt i landet for at gå i dialog med praktikere, og endelig opfordres der fra ministeriel side til, at forskellige institutioner, skoler mv. melder sig som en Ny Nordisk Skole-institution. Så langt så godt.

Er der imidlertid en folkeskolereform på vej allerede nu, må visionen om forandringer fra neden, inddragelse af feltets praktikere osv. siges at være et luftkastel. Hvad hjælper det at melde sig som Ny Nordisk Skole-institution, hvis erfaringerne alligevel ikke får betydning ved udformningen af en ny folkeskolelov? Hvilken betydning får de mange *'indspark'*, og hvordan vælges kriterierne for at bruge indsparkene i udformningen af bekendtgørelser og lign.? Er det ikke netop her praktikerne skal på banen? Er det ikke netop her, vi har brug for en lang proces, hvor erfaringer fra udviklings- og forsøgsarbejde bruges konstruktivt og i dialog mellem politikere, forskere og ja, praktikere?

Opfordringen til ministeren handler først og fremmest om *tid*. Giv nu skolen og institutionerne tid – tid til at erfare, formulere, handle og tænke nyt. Og lad projektet

Ny Nordisk Skole blive en succes, der har hold i praksis, fremfor et projekt, hvis succeskriterier handler om antallet af indførte love og bekendtgørelser!